

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 837/2018
16.10. 2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Милана Терзића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1299/16 од 15.11.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 84/18 од 27.03.2018. године, у седници већа одржаној 16.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1299/16 од 15.11.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 84/18 од 27.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1299/16 од 15.11.2017. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 300.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року, иста ће се заменити казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити једним даном казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Нишу је пресудом Кж1 84/18 од 27.03.2018. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Милан Терзић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, такстативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи повреду закона, у захтеву не одређује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из навода да су првостепени и другостепени суд погрешно применили материјално право, произилази да указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП. Међутим, у образложењу ових навода, бранилац наводи да окривљени није могао предвидети препреку – наплатну рампу, да се из извештаја правне службе Пuteва Републике Србије, Сектора за правне, кадровске и опште послове, види да путеви Србије као јавно предузеће одговорно за одржавање истог не поседује пројекат, односно технички приказ саобраћајне сигнализације на наплатној рампи Дољевац, да је суд из фотографија извео закључак да је саобраћајна сигнализација на тој наплатној рампи радила... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Осим тога, бранилац у захтеву наводи да другостепени суд на седницу већа није позвао браниоца и окривљеног чиме је учинио повреду из члана 446. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреде одредбе члана 446. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.